

biroul permanent al Senatului
Sp. 223 127.5.2019

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea
Legii nr.556/2004 privind înființarea Institutului Revoluției
Române din Decembrie 1989

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru
modificarea Legii nr.556/2004 privind înființarea Institutului
Revoluției Române din Decembrie 1989, transmis de Secretariatul
General al Guvernului cu adresa nr.151 din 23.05.2019 și înregistrat la
Consiliul Legislativ cu nr.D430/23.05.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de
reglementare modificarea Legii nr.556/2004 privind înființarea
Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, în sensul
adoptării unor măsuri care vizează schimbarea modului de funcționare
și totodată de organizarea a acestui Institut.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ
nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative
preconizate.

3. În ceea ce privește calea de reglementare aleasă, menționăm
că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale - de exemplu, **Decizia
nr.1008/2009** - „*pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este
necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile,
independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes
public.*” Totodată, potrivit **Deciziei nr.919/2011**, „*pentru a fi pe*

*deplin respectate exigențele art.115 alin.(4) din Constituție, Guvernul trebuie să demonstreze și faptul că măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic, că **nu exista vreun alt instrument legislativ** ce ar fi putut fi folosit în vederea evitării rapide a consecințelor negative”.*

De asemenea, prin **Decizia nr.255/2005**, Curtea Constituțională a reținut, că "invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate (...). Întrucât însă asemenea factori nu sunt cuantificabili, afirmarea existenței situației extraordinare, în temeiul lor sau prin convertirea lor într-o asemenea situație, conferă acesteia un caracter arbitrar, de natură să creeze dificultăți insurmontabile în legitimarea delegării legislative”.

Având în vedere prevederile **art.115 alin.(4) din Constituția României**, republicată, precum și deciziile Curții Constituționale în materie, apreciem că, atât în Nota de fundamentare, cât și în preambulul proiectului, este necesară dezvoltarea elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, care justifică recurgerea la această cale de reglementare. Totodată, trebuie precizate eventualele efecte negative care s-ar produce în cazul neadoptării prezentului proiect.

Menționăm că nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a ordonanțelor de urgență constituie motive pentru neconstituționalitate a acestora.

4. La partea dispozitivă a **pct.1**, pentru respectarea uzanțelor normative, recomandăm reformularea textului, astfel:

„1. Alineatul (1) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În ceea ce privește textul propus pentru **art.1 alin.(1)**, semnalăm că prin modificarea propusă nu va mai exista o concordanță între titlul proiectului, care face referință la **înființarea** Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989 și norma de la art.1 alin. (1), unde nu se va mai menționa acest aspect.

5. La **art.I, pct.2**, referitor la **structura art.4**, sugerăm ca acesta să conțină, similar formei actuale a textului, enumerarea celor două organe constituite în cadrul consiliului, respectiv, Colegiul național al Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989 și Consiliul

științific al Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989, iar normele referitoare la funcționarea fiecărui organ în parte, la modalitatea de alegere a membrilor și la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească aceștia să fie reglementate în alineatele subsecvente.

6. La actualul art.4 alin.(1), pentru previzibilitatea normei și pentru asigurarea unei bune funcționări a acestui organ, apreciem că textul ar trebui să prevadă numărul exact al membrilor. De altfel, în actuala redactare, textul nu ar putea fi aplicat, întrucât, pe de o parte, nu se prevede numărul minim de membri, iar, pe de altă parte, nu este prevăzută nici modalitatea și criteriile de stabilire a numărului concret de membri.

Totodată, într-un alineat distinct din cuprinsul articolului ar trebui prevăzută și care este majoritatea necesară pentru luarea deciziilor.

Referitor la trimiterea la **Legea nr.341/2004**, semnalăm că aceasta nu conține o definiție a „personalităților reprezentative ale Revoluției române din decembrie 1989”. Prin urmare, trimiterea lipsește norma de previzibilitate, fiind necesară revederea și reformularea acesteia, în sensul utilizării aceluiași termen cu cei definiți în cuprinsul Legii nr.341/2004.

Sub rezerva observației precedente, deoarece se află la prima menționare, este necesar a se reda titlul Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului - Lupeni - august 1977 nr.341/2004.

7. La norma propusă pentru **art. 4 alin.(2)**, semnalăm că **denumirea** Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din decembrie 1989 **nu este cea actuală**, respectiv, „Secretariatul de Stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989”, în conformitate cu **art.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014** privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 145/2015, denumire utilizată, de altfel, și în Nota de fundamentare. Se impune a se face corecția de rigoare.

8. La **alin.(4)**, pentru o mai bună sistematizare a normelor propuse, sugerăm ca acest alineat să conțină doar situațiile de

incompatibilitate cu calitatea de membru, urmând ca situațiile de pierdere a acestei calități să fie reglementate doar în alin.(5). Prin urmare, în situația însușirii acestei observații, se impune eliminarea sintagmei „iar dacă sunt, pierd această calitate” din cuprinsul alin.(4).

Referitor la textul propus pentru lit.b), sub rezerva observației formulate la art.4 alin.(1), cu referire la trimiterea generică la Legea 341/2004, apreciem că acest text trebuie eliminat și cuprins, într-o normă tranzitorie, marcată ca art.II, care să reglementeze situația acelor membri actuali care nu îndeplinesc noile cerințe ale legii pentru a deține această calitate. În această situație, actualul art.II va deveni art.III.

9. La alin.(5), pentru rigoarea normei, sintagma „în situația prevăzută la alin.(4)” trebuie înlocuită cu expresia „există dovada că membrul se află în situația de incompatibilitate prevăzută la alin.(4).

10. La pct.3 al art.I, la textul propus pentru art.5 alin.(1), sintagma „un rol de primă mărime” este lipsită de previzibilitate, fiind necesară reformularea textului.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș IONESCU

București
Nr.427/24.05.2019